

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

به اسم الله رحمان رحيم

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾

آمد امر الله پس نباشید در عجله. سبحان باو، بس عالیست از آنچه میکنند شريك*

يُنزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

کند نازل ملائک را با روح از امر خود بر هر که خواهد از بندگانش

أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ

که بدهید اخطار، یقیناً نیست اله الا خودما و باشید باتقوا * خلق کرد آسمانها

وَالْأَرْضِ يَا حَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ

و زمین را بحق. بس عالی است از آنچه میکنند شریک * خلق کرد انسان را از

نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٤﴾ وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ

نطفه باز همانا میگردد خاصم مبین * و مواشی را خلق کرد برایشما

فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝۵ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ

از آن رخت گرم و منافع است و از آن میخورید* و برای شماست در آن جمال حین

تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ۝۶ وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّكُمْ

بازگشت شام و حین رهسپار صبح* و میکند حمل اثقال شما را به بلدی که نمی

تَكُونُوا بُلُغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝۷

توانید برسید آنرا إلا با مشقت نفسها. یقیناً رب شماست بس رؤوف رحیم*

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا

و اسپان و قاطران و حمار را که شوید را کب آن و باشد زینتی. و میکند خلق آنچه

لَا تَعْلَمُونَ^۸ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ

ندارید علم بر آن * و بر الله است قصد السبیل و بعضی از آن منحرف.^۱ و اگر خواهد

لَهْدِكُمْ أَجْمَعِينَ^۹ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ

میکند هدایت جمع شمارا * اوست آنکه نازل کرد از سماء آب را برایشما، از آنست

(۱) راه هائی اند بسوی الله و راهای دیگر از آن منحرف اند.

شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُثْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ

شراب وازآن است اشجاریکه ازآن میچرانید * میرویاند برایشما باآن مزرع

وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي

و زيتون و خرما و انگور و از كل ثمرات. يقيناً در

ذَلِكَ لآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾ وَسَخَّرْنَا لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۗ

اینست نشانه بقومیکه میکنند تفکر * و مسخر کرد برایشما شب و روز

وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ط وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ رَبِّكَ إِنَّ فِي ذَلِكَ

و شمس و قمر را. و نجوم مسخر اند بامر او. یقیناً در نیست

آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ^{۱۲} وَمَا ذَرَأْتُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا

نشانه ها بقومیکه میکنند تعقل * و آنچه افشاند برایشما در زمین با مختلف

الْوَانِطِ ط إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ^{۱۳} وَهُوَ الَّذِي

رنگهای آن. یقیناً در اینست نشانه بقومیکه میشوند متذکر * و اوست آنکه

سَخَّرَ الْبَحْرَ لِنَاكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً

مسخر کرد بحرا تا بخورید از آن گوشت تازه و کنید استخراج از آن زیوراتیکه

تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ

شوید ملبس با آن. و میبینی کشتی را شتابان در آن تا بدست آرید از فضل او و

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾ وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَّاسِيًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ

برای آنکه کنید شکر* و گذاشت در زمین کوه هارا تا نجنبند باشما

(۱) کوهها رهنمائی میکند قافله هارا وهمچنین سوق میدهد باد و ابرهارا.

وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتِ ط وَالنَّجْمِ هُمْ

و انهار و راه ها برای آنکه شوید هدایت * و علامات را. و با نجم آنها

يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ أَفَبِنُ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

میشوند هدایت * آیا آنکه میکند خلق مانند آنست که نمیتواند خلق. چرا نمیشوید متذکر *

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾

و اگر کنید عدد نعمت الله را نمیتوانید احصایه کنید آنرا. یقیناً الله است غفور رحیم *

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُؤُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا يُدْعُونَ إِلَهُكُم مِّمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَن لَّهُ الْكَرْسِيُّ يَعْلَمُ مَا تَدْعُونَ وَإِن تَدْعُوهُمْ سَمْعًا وَلَا بَصِيرًا ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٢٤﴾

و الله دارد علم آنچه میدارید اسرار و آنچه میکنید اعلان* و کسانی که میکنند دعا بی

دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا يُدْعُونَ إِلَهُكُم مِّمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَن لَّهُ الْكَرْسِيُّ يَعْلَمُ مَا تَدْعُونَ وَإِن تَدْعُوهُمْ سَمْعًا وَلَا بَصِيرًا ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٢٤﴾

دون الله نتوانند خلق هیچ شیئی را و هستند مخلوق. * مردگان اند بغیر

أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ ۗ أَلَيْسَ أَيْسَارًا يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَهُكُم إِلَهُ وَاحِدٌ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٢٤﴾

حیات. و ندارند شعور که کی میشوند بعث* الله شماست اله واحد

فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُم مِّنْكَرَةٌ وَهُمْ

پس آنانکه ندارند ایمان به آخرت قلوب آنهاست منکر(حق) و هستند

مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ط

آنها مردم متکبر * بدون شك که الله دارد علم آنچه میدارند اسرار و آنچه میکنند اعلان.

إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَّاذَا آتٰنَزَّلَ

یقیناً او ندارد محبت به متکبرین * و هرگاه گوید برایشان چه را نازل کرد

رَبُّكُمْ قَالُوا اسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ^{۲۴} لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ

رب شما گویند سطرهای مردمان اولیه * تا کنند حمل اوزار خود را کاملاً یوم

الْقِيَامَةِ^{۲۵} وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَكُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِلَّا سَاءَ مَا

قیامت و از اوزار آنانکه میکنند گمراه آنها را بغیر علم. خیردار بد است آنچه

يَزُرُونَ^{۲۵} قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنْ

می بردارند * بس مکر کردند کسانی از قبل آنها پس کشید الله بنیان آنها را از

الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ

بیخ پس افتاد بر آنها سقف از فوق آنها و آمد بر آنها عذاب

مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ

از جائیکه نداشتند شعور * باز بروز قیامت میکند رسوا آنها را و میگوید

إِنَّ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا

کجاست شرکاء من که بودید مشقت کشان آنها. گویند کسان دارای

الْعُلَمَاءُ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكُفْرِينَ ۚ^(۲۷) الَّذِينَ تَتَوَفَّوهُمْ

علم، یقیناً رسوائی امروز است و بدی بر کافران * آنرا که میدهد وفات

الْبَلَاءِ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ ۖ فَالْقُوا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ

ملائک، ظلم میکردند به نفسهای خود، می اندازند سلام "نه بودیم ما عامل از

سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ

بدی". بلی یقیناً الله است علیم بر آنچه بودید عمل کننده * پس داخل شوید ابواب

جَهَنَّمَ خُلْدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ

جهنم را خلد کنید آنجا. بسیار بد است مسکن متکبرین * و گفته شد

لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا

بکسان متقی چه نازل کرد رب شما. میگویند خیر. برای کسان محسن

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ وَاللَّذَارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ ۗ وَلَنِعْمَ دَارُ

در این دنیاست حسنات. و دار آخرت است بهتر. و پر نعمت است دار

الْمُتَّقِينَ ﴿۳۲﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

متقین، * جنات عدن شوند داخل آن، دارد جریان از تحت آن انهار،

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿۳۳﴾ الَّذِينَ

برایشان آنجاست آنچه خواهند. بدینسان دهد جزا الله متقین را * کسانی که

تَتَوَفَّوهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا

وفات میدهد آنها را ملائک به پاکی، میگویند سلام بر شما داخل شوید

الْجَنَّةِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۲﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ

بجنت نسبت آنچه میکردید عمل * ندارند انتظار الا که بیاید بر آنها

الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ ۖ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ

ملائك یا بیاید امر رب تو. بدینسان فعل کردند کسان از قبل ایشان.

وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۳۳﴾

و نکرد ظلم بر آنها الله و لاکن بودند به انفس خود ظلم کنندگان *

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمُ مَا كَانُوا بِهِ

پس نصیب آنها شد بدی های آنچه عمل کردند و گلوگیر شد آنها را آنچه بودند بر آن

يَسْتَهْزِءُونَ^ع وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا

استهزاء کنندگان * و گفت کسان مشرک اگر میخواست الله نمیکردیم عبادت

مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ سَخْنُ وَلَا آبَاءُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ

بدون او کدام شیء را، خودما و نه آباء ما و نه حرام میکردیم بدون او

مِنْ شَيْءٍ كَذَبْتَ فَفَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى

کدام شیء را. بدینسان فعل کردند کسان از قبل ایشان. پس آیا هست بر

الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا

رُسلِ إِلَّا ابلاغ مبین * و یقیناً بعث کردیم در کل امت ها رسولی

أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى

که عبادت کنید الله را و اجتناب کنید از طاغوت. از آنهاست آنکه هدایت

اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ فَيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

کردالله و از آنهاست آنکه حق رسید برایش گم راهی. پس سیر کنید در زمین

فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ تَحْرِيصَ عَلٰی

و نظر کنید چسان بود عاقبت مردمان کاذب * گرچه حرص کنی بر

هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِّنْ

هدایت آنها مگر یقیناً الله نمیکند هدایت آنرا که کند گم راه و نیست برایشان کدام

تُصِرِينَ ﴿۳۷﴾ وَأَقْسُمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ

نصرت دهنده * و قسم میخورند به الله، محکم پیمانهای خود را: "نمیکند بعث الله کسی را

يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾

که بمیرد". نه! وعده است براو حقاً و لاکن اکثر مردم ندارند علم *

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا

تاکنند بیان برایشان آنچه میکنند اختلاف در آن، و تا شود معلوم بکسان کافر

انَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَا أَنْ نَقُولَ

که آنها هستند کاذبین * یقیناً قول ما برای چیزیکه اراده کنیم آنها، فقط میگوئیم

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا

باو شو! پس میشود * و کسانی که هجرت کردند برای الله از بعد آنکه

ظَلَمُوا النَّبِيَّ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۗ وَالْآجُرُ الْآخِرَةُ الْكُبْرَىٰ

ظلم شد بر آنها، می‌دهیم جا آنها را در دنیا بحسنه. و هست اجر آخرت بزرگتر.

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ^{٤١} الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ^{٤٢}

اگر می‌داشتند علم * آنانکه صبر کردند و بر رب خود میکنند توکل *

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ

و نکردیم ارسال از قبل تو الا مردانیکه کردیم وحی به آنها پس سوال کنید اهل

الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ^{٤٣} بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ

ذکر را اگر هستید بدون علم * از بینات و زبور. و نازل کردیم بتو

الذِّكْرُ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

ذکر را تا کنی بیان برای مردم آنچه نازل شده به آنها و برای اینکه کنند تفکر *

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ

آیا امان اند آنانکه مکر میکنند به بدیها، از آنکه کند غارت الله آنها را بزمین

أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ

یا بیاید بر آنها عذاب از آنجا که ندارند شعور * یا بگیرد آنها را

فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَاهُمْ بِمُعْجِزِينَ^{٤٦} أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ^ط

حین گشت گذار آنها - نمیتوانند (الله را) عاجز کنند * یا بگیرد آنها را بقید خوف.^ا

فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّءُوفٌ رَّحِيمٌ^{٤٧} أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ

بازهم رب شماست رؤوف رحیم * آیا نمی نگرند بر آنچه خلق کرد الله از

شَيْءٍ يَتَّبِعُونَ ظِلًّا عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ

اشیاء، میگردد سایه های آن از راست و چپ بسجده الله و هستند

(۱) آنقدر خوف در دل های آنها جا میگیرد که فلج میشوند.

دَاخِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَ لِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

بزمین افتیدگان^۱ * و به الله کند سجده آنچه در آسمان هاست و آنچه در زمین

مِنْ دَابَّةٍ وَّ الْمَلٰٓئِكَةِ وَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ

از جانوران و ملائک و آنها نکنند تکبر * دارند خوف

رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ

از رب خود از فوق خود و میکنند فعل آنچه میشوند امر^۱ * و گوید

(۱) ظاهراً سایه پهای يك جسم افتیده اما در حقیقت تابع نور است. قدرت ظاهری انسان هم در حقیقت بدست خالق است.

اللَّهُ لَا تَتَّخِذْ لِلَّهِ إِلَهَيْنِ إِنَّ إِلَهَهُ الْوَاحِدُ ۖ فَإِيَّايَ

الله نكنيد اتخاذ معبودان دو گانه را. يقيناً اوست خدای واحد. فقط از من

فَارْهَبُونِ ۝٥١ وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ

بترسيد * واز اوست آنچه در آسمانهاست و زمين، و به اوست دين

وَاصْبِرْ ۖ اَفْغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُونَ ۝٥٢ وَمَا يَكُم مِّنْ نِّعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ

منصوب. آيا بغير الله مي جوئيد تقوا * و آنچه داريد از نعمتی، هست از الله

ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمْ الضُّرُّ فَالِيَهُ تَجْرُؤُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرُّ

باز چون مس کند شمارا ضرر بسویش کنید فریاد * باز وقتی دور کرد ضرر را

عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا

از شما آنگاه فریقه از شما برب خود میگیرند شریک * تا شوند منکر از آنچه

آتَيْنَهُمْ فَمَتَّعُوا قُلُوبَهُمْ فَمَنْعُوا قُلُوبَهُمْ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ أَعْبَادًا

دادیم آنها را. پس عیش کنید. باز زود میرسد علم شما * و تفویض کنند به آنچه ندارند علم

نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللّٰهِ لَسُّعَلِيْنَ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٦﴾

نصیبه از آنچه رزق دادیم آنها را. ^۱ به الله که میشوید سؤال از آنچه شما میکردید افترا *

وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنَاتِ سُبْحٰنَهُ ۗ وَلَهُمْ مَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَاِذَا

و میتراشند برای الله دختران، ^۲ سبحان باو، و برای خودشان آنچه دارند اشتها * و هرگاه

بَشِيْرًا حٰدٍ هُمْ بِالْاُنثٰى ظَلّٰ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا ۗ وَهُوَ كَظِيْمٌ ﴿٥٨﴾

بشارت یابد احدی آنها از دختری، تاریک شود و جهش سیاه، و او شود کاظم ^۳ *

(۱) از رزق الله به معبودان خود تفویض میکنند. (۲) مجسمه آزادی، عدالت و غیره همه زنان اند (۳) کاظم: غورت کننده قهر و غیظ.

يَتَوَارَى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيُسْكُهُ عَلَى

شود پنهان از قوم از خجالت آن بشارت برایش. آیا نگاهداردش، باوجود

هُونٍ أَمْرِيْدُ سُهُ فِي التُّرَابِ الْأَسَاءِ مَا يَحْكُبُونَ ﴿٥٩﴾

اهانت یا کند بگورش در خاک. آگاه باشید بد است آنچه میکنند حکم *

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السُّوءِ وَ لِلَّهِ الْمَثَلُ

بکسانیکه ندارند ایمان به آخرت مثال بدیست. و از الله است مثال

الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يَوَّاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ

اعلیٰ. و اوست عزیز حکیم * و اگر کند مأخذه الله مردم را بظلم آنها

مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ ۗ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ

نشود ترك بر (زمین) هیچ جانوری و لاکن میدهد تأخیر آنها را الى اجل مسمى^۱.

فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً ۗ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾

وقتی برسد اجل آنها نتوانند بتأخیر اندازند آنرا ساعتی و نتوانند بیارند مقدم *

(۱) الجمل مسمى: وقت تعیین شده، بعد از اینکه مهلت به آخر رسید.

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَسِنَّتُهُمُ الْكُذِبَ أَنَّ

و میتراشند برای الله آنچه دارند کراهیت و میکند وصف زبانهای آنها دروغ را که

لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لِأَجْرِمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللَّهِ

"برای آنهاست نیکوئی". بیشك که برای آنهاست آتش و آنها اند افراطیان * به الله!

لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ

بس ارسال کردیم برای امت ها از قبل تو پس مزین ساخت برای آنها شیطان اعمال آنها را

فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ

پس اوست ولی آنها امروز و برای آنهاست عذاب الیم * و نکردیم نازل بر تو

الْكِتَابِ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً

کتاب را إلا که کنی بیان به آنها آنچه اختلاف دارند در آن و هدایتی و رحمتی

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾ وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ

برای قومیکه دارند ایمان * و الله کرد نازل از سماء آب را و حیات داد با آن

الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾

زمین را بعد موت آن. یقیناً درینست نشانه برای قومیکه میکنند سمع*

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۗ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ

و هست برایشما در چهارپایان عبرتی. میکنیم سقاییت شمارا از آنچه در بطنهای آنهاست از

بَيْنَ فَرْثٍ وَدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّرِيبِينَ ﴿٦٦﴾ وَمِنْ

بین فرث^۱ و خون، شیر خالص گوارا برای شرب کنندگان* و از

(۱) فرث: اطراحات، ترشحات، افرغات. موادیرا که جسم به مقاصد مختلف خارج میکند.

ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا

ثمرهای خرما و انگور که میگیرید از آن سُکر و رزق

حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ

احسن. یقیناً درینست نشانه برای قومیکه میکنند تعقل * و وحی کرد رب تو

إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَ

برای زنبور عسل که اخذ کن نزد کوها خانه و نزد اشجار و

مِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِّي مِنْ كُلِّ الشَّجَرِ فَاسْلِكِي سُبُلَ

جائیکه میکنند رعایش * باز بخور از کل ثمرها و برو راه

رَبِّكَ ذُلًّا يُخْرَجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ

ربت بفرمان. میشود خارج از بطن های آنها شراب، مختلف رنگهای آن، در آن

شِفَاءٌ لِلنَّاسِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ

شفاء است برای مردم. یقیناً درینست نشانه برای قومیکه میکنند تفکر * و الله

خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ

خلق کرد شمارا باز دهد وفات بشما و از شما کسی شود رد به شیبائی عمر

لَكُمْ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۗ وَاللَّهُ

که باز نه داند بعد علمیت چیزی. یقیناً الله است علیم قدیر * و الله

فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا

فضیلت داد بعضی شمارا بر بعضی در رزق. پس نباشند کسان با فضیلت

بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فِيمَ فِيهِ سَوَاءٌ^ط

رد کننده رزق خود، به آنچه مالك است دستهای آنها، تا شوند آنگاه همسویه.

أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ^(۷۱) وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ

آیا با نعمت الله میکنند جحد^۱ * و الله ساخت برایشما از نفسهای شما

أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً^{۷۲}

ازواجی و ساخت برایشما از ازواج شما فرزندان و نواده ها و

(۱) جحد: انکار.

رَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ أَفِي الْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ

رزق داد بشما از خوراک پاک. آیا بر باطل می‌آورند ایمان و بر نعمت الله

هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ

هستند ناسپاس * و میکنند عبادت بدون الله آنچه ندارد اختیار

لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾

بخود رزقی از آسمانها و زمین هیچ شیء و نه دارند استطاعت *

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ

پس نزنید برای الله امثال. یقیناً الله دارد علم و شما

لَا تَعْلَمُونَ ﴿۷۴﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى

ندارید علم * میزند الله مثال بنده مملوک را، نیست قادر بر

شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْ رِزْقِنَا حَسَنًا فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا

هیچ شیء و آنکه رزق دادیمش از خود، رزق احسن، تا دهد نفقه از آن سری

وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوْنَ الْحَمْدُ لِلَّهِ ط بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

و جہراً. آیا یکسان اند. الْحَمْدُ لِلَّهِ. بلکہ اکثر آنها ندارند علم *

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى

و میزند الله مثال دو مرد را: یکی آنهاست گنگ ندارد قدرت بر

شَيْءٍ وَهُوَ كَلْبٌ عَلَى مَوْلَاهُ لَئِنَّمَا يُوجِّهُهُ لآيَاتٍ مِّنْ خَيْرٍ ط

هیچ شیء و اوست گران بر مولایش، هرسو کند او را مواجه نمی آرد خیری.

هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ

آیا یکسان است او و آنکه میکند امر بعدل و اوست بر صراط

مُسْتَقِيمٍ^ع ۷۶ وَ لِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُهُ

مستقیم * و از الله است غیب آسمانها و زمین. و نیست امر

السَّاعَةِ إِلَّا كَلِمَةٍ الْبَصِيرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ^ط إِنَّ اللَّهَ عَلَى

ساعت إلا مثل پلک زدن چشم یا از آن هم قریبتر. یقیناً الله است بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ

كل شیء قدير * و الله کرد اخراج شمارا از بطن های مادران شما،

لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ

نداشتید علم هیچ شیء و ساخت برایشما شنوائی و بصیرت و دل را

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ

برای اینکه کنید شکر * آیانمی بینند بسوی طیور، مسخر اند در جو

السَّمَاءِ مَا يُبْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ

سما. نکند نگهداری آنها را إلا الله. یقیناً در اینست نشانه ها برای قومیکه

يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ

دارند ایمان * و الله ساخت برایشما از خانهای شما مسکن و ساخت

لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ

برایشما از جلد های چهارپایان خانه ها تا باشد خفیف آنها بروز سفر شما

وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ^{۸۰} وَمِنْ اَصْوَابِهَا^{۸۱} وَأَوْبَارِهَا^{۸۲} وَاشْعَارِهَا^{۸۳}

و روز اقامت شما و از پشم های آن و پت های آن و موهای آن

اَثَانًا^{۸۴} وَمَتَاعًا^{۸۵} اِلَىٰ حِينٍ^{۸۶} * وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ^{۸۷} مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا^{۸۸}

اثاثیه و متاع برای مدتی * و الله ساخت برایشما از آنچه خلق کرده سایه ای

وَجَعَلَ لَكُمْ^{۸۹} مِّنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا^{۹۰} وَجَعَلَ لَكُمْ^{۹۱} سُرَابِیْمًا^{۹۲}

و ساخت برایشما از کوه ها و مغارات و ساخت برایشما جامه ها تا

تَقِيكُمْ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُم بِأَسْكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ

کند و قایه شمار از حرارت و جامه ها تا کند و قایه شمارا بجنگ. چنین کند تمام نعمت خود را

عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿۸۱﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ

بر شما تا که شوید مسلمان * اگر پشت گشتانند باز فقط برتوست ابلاغ

الْمُبِينِ ﴿۸۲﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمْ

مبین * دارند معرفت به نعمت الله باز میکنند انکار از آن و اکثر آنها اند

الْكٰفِرُوْنَ^{۸۳} وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شٰهِيْدًا ثُمَّ لَا

کافران * و روزیکه کنیم بعث از کل امت شهیدی باز نه

يُوْذَنُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاَوْلٰهُمُ يُسْتَعْتَبُوْنَ^{۸۴} وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ

باشد اذن برای کسان کافر و نه آنها را باشد فرصت ندامت * و چون ببینند، کسان

ظَلَمُوْا الْعٰذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَاَوْلٰهُمُ يَنْظُرُوْنَ^{۸۵}

ظالم عذاب را، باز نشود تخفیف بر آنها و نه آنها یابند مهلتی *

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالَ أُولَئِكَ هُمُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا بِكُمْ

و چون ببینند کسان مشرک شرکاء خود را گویند رب ما اینها اند شرکاء ما

الَّذِينَ كُنْتُمْ تُدْعُونَ دُونِكُمْ أَفَلَا تَقْوُوا إِلَيْهِمْ أَلَمْ تَكُنْ

آنانکه میکردیم ما دعا بجای تو. پس اندازند بر آنها قول را "شمائید

لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَالْقَوَا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ بِالسَّلَامِ وَأَضَلُّ عَنْهُمْ

بس دروغ گو" * و میاندازند به الله امروز سلم را و میشود گم از آنها

مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۸۷﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ

آنچه می‌کردند افترا * آنانکه کفر میکنند و باز میدارند از سبیل

اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿۸۸﴾

الله زیاد کنیم بر آنها عذاب را فوق عذاب برای اینکه می‌کردند فساد *

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ

و روزیکه کنیم بعث در هر امت شهیدی علیه آنها، از خود آنها،

وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ ۖ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ

و می‌آریم ترا شهیدی بر این گروه. و نازل کردیم بر تو کتاب را،

تَبَيَّنَا لِكُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ^٤ (۱۹)

بیان کننده کل شیء، و هدایتی و رحمتی و بشارتی برای مسلمین*

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَائِي ذِي الْقُرْبَىٰ

یقیناً الله میکند امر به عدل و احسان و دادن برای اقارب

وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ

و میکند نهی از فحشاء و منکر و بغاوت. میکند و عظم بشما برای اینکه

تَذَكَّرُونَ ﴿۹۰﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا

شوید متذکر* و کنید وفا به عهد الله وقتی عهد کردید و نکنید نقض

الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا

پیمان را بعد از تأکید آن در حالیکه ساختید الله را علیه خود کفیل.

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿۹۱﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا

یقیناً الله دارد علم از افعال شما * و نباشید مانند زنیکه نقض کرد رشمه خود را

مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَأَ تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ

از بعد تقویه آن تارتار. میگیرید پیمانهای خود را حیلۀ بین خود که

تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبُلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ

باشد امتی اینک ارباب بر امتی. ^۱ می کند آزمایش شمارا الله بر آن. و میشود بیان

(۱) این پیمانها فقط حیلۀ میباشد برای رسیدن بقدرت.

لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

بشما يوم قیامت آنچه بودید در آن بهم مخالف* و اگر میخواست الله

لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَٰكِن يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي

میساخت شمارا امت واحد، و لاکن گمراه کند هر که را خواهد و هدایت دهد

مَنْ يَشَاءُ ۖ وَلَسْئَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَا تَتَّخِذُوا

هر کرا خواهد. و می شوید سؤال آنچه همواره میکردید عمل* و نکنید اتخاذ

أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلْ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا

پیمان خود را حيله بین خود تا بلغزد قدمی بعد از ثبوت آن و ذائقه کنید

السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾

بدی را چون بازداشتید از سبیل الله. و برای شماست عذاب عظیم*

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ

و نخرید با عهد الله ثمن قلیل. هر آنچه باشد نزد الله هست

خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۹۵﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا

خیر برایشما اگر هستید شما با علم * آنچه نزد شماست میشود زائل و آنچه

عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا

نزد الله است دارد بقا. و دهیم جزا بکسان صابر، اجر آنها را، به احسن آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۶﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ

بود عمل آنها * هر که کند عمل صالح از ذکور یا اناث، و او باشد مؤمن،

فَلنُحْيِيَنَّكَ حَيوةً طَيِّبَةً ۚ وَلنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا

میدهم حیات اورا، حیات پاک. و میدهم مجازات به آنها، اجر آنها را، از احسن آنچه بود

يَعْمَلُونَ ﴿۹۷﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ

عمل آنها. هرگاه قرائت کنی قرآن را باز پناه ببر به الله از شیطان

الرَّجِيمِ ﴿۹۸﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى

رجیم * یقیناً نیست اورا سلطه بر کسان ایماندار که بر

رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا سُلْطَنُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَ وَالَّذِينَ

رب خود میکنند توکل * یقیناً سلطه اوست بر کسان متکی براو و کسانیکه

هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

هستند بر (الله) شرك کنندگان * وهرگاه بدل کنیم آیتی را بجای آیتی، والله دارد علم

بِمَا يَنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

برآنچه کند نازل، گویند یقیناً توئی افتراکننده. نه! اکثر آنها ندارند علم *

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ

بگو نازل کرد آنرا رُوحُ الْقُدُسِ از رب تو به حق تا دهد ثبات بکسان

أَمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۱۰۲﴾ وَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكُمْ

با ایمان و هدایتی و بشارتی برای مسلمین باشد * و البته داریم علم که آنها

يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ

میگویند "یقیناً داده تعلیم او را بشری". لسان کسانی که میکنند ملحد^۱ براو

(۱) ملحد: منکر، عوض گیرنده، تهمت کننده بر خدا یا بر شخص.

اَعْجَبِيْ ۙ وَهَذَا السَّانُ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۰۳﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ

اعجمی است و اینست لسان عربی مبین * یقیناً آنانکه نمیآورند ایمان

بِآيَاتِ اللّٰهِ لَا يَهْدِيْهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۰۴﴾ اِنَّمَا

به آیات الله، نمیکند هدایت آنها را الله و برای آنهاست عذاب الیم * یقیناً

يُفْتَرِي الْكُذِبَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِآيَاتِ اللّٰهِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ

میکند افترا دروغ را کسانیکه ندارند ایمان به آیات الله. و آنها اند

هُمُ الْكٰذِبُونَ ﴿١٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ اِيْمَانِهٖۙ اِلَّا مَنْ

همان تکذیب کنندگان * هر که شود کافر بالله از بعد ایمانش الا آنکه

اُوْكَرِهَ وَقَلْبُهُۥ مُطْمَئِنٌّۢ بِالْاِيْمَانِ وَلٰكِنْ مِّنۡ شَرِّۙ بِالْكَفْرِ

بر اکراه و قلبش مطمئن باشد به ایمان و لاکن هر که باز کند بکفر

صَدْرًاۙ فَعَلَيْهِمْۙ غَضَبٌۙ مِّنَ اللّٰهِۙ وَلَهُمْۙ عَذَابٌۙ عَظِيْمٌ ﴿١٦﴾

سینه خود را پس بر آنهاست غضبی از الله و برای آنهاست عذاب عظیم *

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلٰى الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ اللّٰهَ

اينسان چونكه آنها دارند حب بحيات دنيا نسبت به آخرت و يقيناً الله

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٠٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى

نميكند هدايت قوم كافر را * آنها اند كسانيكه نهاده مهر الله بر

قُلُوْبِهِمْ وَاَسْمَعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ ﴿١٠٨﴾

قلوب آنها و شنوائى آنها و بينائى آنها. و آنها اند همان غافلان *

لَا جُرْمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ

بیشک آنها اند در آخرت همان خساره مندان * باز یقیناً رب تو، بکسانیکه

هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فِتْنُوا ثُمَّ جَاهِدُوا وَصَبِرُوا إِنَّ رَبَّكَ

هجرت کردند از بعد آنکه شدند آزمایش باز جهاد کردند و صبر کردند، یقیناً رب توست

مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجَادِلٍ

از بعد آن بس غفور رحیم * روزی بیاید هر نفسی بمجادله

عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۱۱﴾

برای نفس خود و شود ایفاء بهر نفسی آنچه عمل کرده و بر آنها نشود ظلم *

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا

و میزند الله مثال قریه که بود در امن مطمئن بکلی، میآمد برایش

رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا

رزقش غدیر از کل مکان مگر انکار کرد بنعمات الله پس ذائقه دادش

اللَّهُ لِبَاسِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿۱۱۲﴾ وَلَقَدْ

الله لباس گرسنگی و خوف را نسبت آنچه بود کردار آنها * و یقیناً

جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ

آمد برایشان رسولی از خود آنها مگر کردند تکذیب پس گرفت آنها را عذاب و بودند

ظَالِمُونَ ﴿۱۱۳﴾ فَكُلُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ

مردم ظالم * بخورید از آنچه رزق داد بشما الله، حلال و پاک، و شکر کنید نعمت

اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۱۱۴﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَ

الله اگر هستید اورا عبادت کنندگان * یقیناً حرام کرد بر شما مرده را و

الدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلِيَ لِيْغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرُ

خون و گوشت خنزیر و آنچه تهلیل شد بغیر الله برآن. و هر که شود مضطرب غیر

بِإِغْرٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۱۵﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ

بغاوت و سرکشی بازیقیناً الله است غفور رحیم * و نگوئید آنچه کند وصف

(۱) مضطرب: بیچاره.

السُّنَّتِكُمُ الْكُذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ

زبان های شما بدروغ "اینست حلال و اینست حرام" تا کنید افترا بر الله

الْكُذِبَ ۖ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۖ

دروغ را. یقیناً کسانی که میکنند افترا بر الله دروغ را نمیشوند کامیاب.*

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا

متاع است قلیل و برای آنهاست عذاب الیم* و بر کسان یهودی

حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ

حرام کردیم آنچه را قصه کردیم برایت از قبل. و نکردیم ظلم بر آنها و لاکن

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ

بودند بنفسهای خود ظلم کنندگان * باز یقیناً رب تو بکسانی که عمل بد میکنند

بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ

به جهالت، باز میشوند تائب از بعد آن و میشوند اصلاح، یقیناً رب تو از

بَعْدَهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۱۹﴾ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ

بعد آن هست غفور رحیم * یقیناً ابراهیم بود امتی فرمان بردار الله

حَنِيفًا وَّلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۲۰﴾ شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ إِجْتَبَاهُ وَ

وحنیف. و نبود از مشرکین * بود شاکر نعمت هایش. برگزید او را و

هَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۲۱﴾ وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّا

هدایت کرد او را به صراط مستقیم * و دادیم او را در دنیا حسنت. و یقیناً اوست

فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ

در آخرت از جمله صالحین. * باز وحی کردیم بتو که بکن متابعت ملت

إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّمَا جُعِلَ

ابراهیم حنیف را. و نه بود از مشرکین * یقیناً ساخت

السَّبْتِ عَلَى الَّذِينَ اِخْتَلَفُوا فِيهِ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَكْمُرُ بَيْنَهُمُ

سبت را بر کسانی که اختلاف کردند در آن. و یقیناً رب تو میکند حکم بین آنها

يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۴﴾ اُدْعُ إِلَى سَبِيلِ

یوم قیامت در آنچه بودند به ان اختلاف کنندگان * بکن دعوت به سبیل

رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ

رب خود با حکمت و موعظه حسنه و جدال کن با آنها طوریکه باشد

أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ

احسن. یقیناً رب تو، اوست عالم برآنکه گمراه شد از سبیل او و اوست عالم

يَا مُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ ط

بر هدایت شدگان * و اگر عقوبت^۱ میکنید باز عقوبت کنید بمثل آنچه عقوبت شدید بر آن.

وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا

و اگر صبر کنید یقیناً آنست بهتر برای صابرين * و صبر کن و نیست صبرتو إلا

يَا اللَّهُ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾

برالله و نکن حزن بر آنها و نشو در مضيقه از هر آنچه کند مکر*

(۱) عقوبت: انتقام گرفتن یا مجازات کردن

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٦٨﴾

یقیناً الله است با کسان متقی و آنانکه هستند محسنین *